

Інформаційна довідка щодо пріоритетних реформ у сфері національної безпеки, оборони, розвідки та протидії корупції*

Анотація. Війна з Росією вимагає від України зусиль, спрямованих на реалізацію ключових реформ у сфері національної безпеки, оборони та розвідки, протидії корупції, що дозволить державі зберегти суверенітет, територіальну цілісність, підвищити захищеність кордонів і громадян та прискорити процес євроатлантичної інтеграції нашої держави.

В Інформаційній довідці розглянуто окремі питання законодавчого забезпечення пріоритетних реформ, зокрема щодо унормування спільної зовнішньої безпекової політики, забезпечення дотримання вимог санкційного законодавства, реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України, забезпечення безпеки обміну секретною інформацією та удосконалення інструментів протидії корупційним правопорушенням.

Акцентовано увагу на ролі парламенту у впровадженні реформ на шляху України до членства в НАТО.

Ключові слова: адаптована Річна національна програма, реформи, НАТО, сектор безпеки, законодавство про санкції, охорона державної таємниці, антикорупційні інструменти.

Вступ. Війна з Росією вимагає від України зусиль, спрямованих на трансформацію безпекового середовища, яке дозволить державі зберегти суверенітет, територіальну цілісність, підвищити захищеність кордонів і громадян та забезпечити сталий розвиток.

За підсумками Саміту НАТО у Вільнюсі 11 липня 2023 року, країни-члени Альянсу погодилися надалі підтримувати й аналізувати поступ України з питань оперативної сумісності, а також інших необхідних демократичних реформ і реформування сектору безпеки за допомогою адаптованої Річної національної програми (далі –АРНП)¹, яку Україна затвердила з країнами-членами НАТО на рівні міністрів закордонних справ.

АРНП на 2024 рік як допоміжний інструмент підготовки України до прискореного проходження переговорів щодо вступу в НАТО (accession talks), коли дозволять умови, містить чіткі узгоджені пріоритети євроатлантичної інтеграції України, визначає завдання, необхідні для забезпечення їх ефективної планомірної реалізації, та конкретні індикатори в оцінці успішності виконання.

Серед ключових викликів, подолання яких є першочерговим завданням парламенту, варто виокремити законодавче забезпечення: спільної зовнішньої безпекової політики (безпекові угоди з Україною); дотримання санкційного законодавства (обмежувальних заходів); безпеки обміну секретною

---

¹ Адаптована Річна національна програма на 2024 рік. URL: https://drive.google.com/drive/folders/1GhTZdnMhpxuC3dKlGrGOro_ky_mkN9sp

інформацією; запровадження системи військової юстиції та удосконалення антикорупційних інструментів протидії корупційним правопорушенням.

Основна частина.

Сучасне міжнародне **безпекове середовище** є надзвичайно мінливим і непередбачуваним. Війна, розв'язана Російською Федерацією (державою, що володіє ядерною зброєю та досі є постійним членом Ради Безпеки ООН) проти України (яка свого часу відмовилася від ядерної зброї в обмін на міжнародні безпекові гарантії), випробовує на міцність наявні механізми забезпечення миру та безпеки й активізує пошуки нових шляхів забезпечення глобальної, регіональної та національної безпеки. Конкретизація і ратифікація правил відносин між державами задля створення безпечного майбутнього світу сприяють запровадженню нових форм партнерства між країнами й нових способів боротьби з кризами і суперечками.

На сьогодні відсутня універсальна концепція із забезпечення гарантій безпеки держави з боку іншої держави (держав). Зазвичай у договорах, присвячених забезпеченню гарантій безпеки, йдеться про зобов'язання між державами-учасницями поважати незалежність і суверенітет та надавати підтримку у військовій та оборонній сферах, або проголошуються військові союзи між країнами. Також можуть прописуватися інші форми співпраці, зокрема: формат надання відсічі у випадку зовнішнього збройного нападу; проголошення військової єдності між альянсами держав; встановлення механізмів гарантування військової взаємодопомоги на паритетних засадах; можливість створювати й використовувати військові бази на території тієї чи іншої держави-учасниці угоди; особливості постачання військової техніки, боєприпасів, зброї та озброєння; організація та здійснення програм зовнішнього військового фінансування; виконання зобов'язань щодо протиракетної оборони; участь у спільних оборонних ініціативах; проведення спільних досліджень військового характеру; спільна участь у контртерористичних заходах тощо.

Станом на 4 вересня 2024 року укладено 26 угод: у тому числі з країнами «Великої сімки» (Німеччина, Франція, Італія, Японія, Канада, Велика Британія та США) та з Європейським Союзом. *Порівняльний аналіз* угод України з Великою Британією, Францією, Німеччиною, Данією, Нідерландами, Італією, Канадою (*Додаток 1*) дозволяє констатувати наявність окремих спільних рис як позитивного характеру (наприклад, щодо деталізації дій партнерів у разі повторної війни з РФ), так і негативного характеру (наприклад, те, що жодна з угод не передбачає ратифікації). Угоди з Великою Британією і Францією мають більше однакових формулювань, аніж угода з Німеччиною. Зокрема, у перших двох йдеться про безпекову підтримку, а в угоді з Німеччиною – про безпекові домовленості. В Угоді з Данією, Італією, Канадою вживається терміносистема «безпекові зобов'язання щодо України». Угода з Італією також оперує словосполученням «безпекова допомога».

Назви всіх угод містять вказівку на співробітництво у сфері безпеки, але угоди з Францією, Німеччиною і Данією виокремлюють ще й довготривалу підтримку. Більшість країн беззаперечно стверджують про приналежність України до європейської сім'ї і про майбутнє України в НАТО. При цьому в

угодах з Німеччиною, Нідерландами та в інших угодах ключовими умовами у прагненнях України до ЄС і НАТО визначено реалізацію відповідних реформ.

За обсягом угоди з Німеччиною та Канадою є найоб'ємнішими і деталізованими. Вказано на зусилля та ресурси з розмінування, на ядерну безпеку як пріоритет, а також на підтримку України у створенні спеціального трибуналу, відшкодуванні шкоди, завданої російською агресією. Також Німеччина зобов'язується виділити більше коштів Україні на зброю, оборонну підтримку. В Угоді з Італією не визначена сума майбутньої допомоги Україні. Усі Угоди розраховані на 10 років, а при повторній агресії держави гарантують консультації протягом 24 годин і швидко й стали допомогу.

Важливе місце в угодах займає тема відповідальності Росії за агресію. Більшість країн задекларували наміри продовжувати пошук опцій для запуску спеціального міжнародного трибуналу для керівництва Росії та пообіцяли не припиняти санкційного тиску, зокрема утримувати у своїх юрисдикціях заморожені російські активи, і запровадити міжнародний компенсаційний механізм для відшкодування завданих Україні збитків.

У подальшому, у процесі укладання угод доцільно використовувати: вузький підхід (двосторонній) у суб'єктному складі «безпекових» угод України з іншими державами; і широкий підхід у регламентації напрямів співпраці між Україною та іншою державою, із максимальною конкретизацією зобов'язань сторін щодо: видів допомоги, надання високотехнологічної зброї у кількості, необхідній для захисту суверенітету й територіальної цілісності України, співробітництва у сфері оборонно-промислового комплексу, сучасних військових розробок тощо.

Окрема увага повинна бути приділена фіксації важливості підтримки України в національному законодавстві відповідної держави, з якою укладається угода.

Натомість, Україна не лише отримує допомогу, а й бере на себе зобов'язання впроваджувати реформи, зокрема у сферах правосуддя, боротьби з корупцією, основоположних прав та свобод людини, модернізації державного економічного сектору.

Вітчизняне законодавство у сфері **охорони державної таємниці та службової інформації** не повною мірою узгоджується з наявними стандартами безпеки НАТО та ЄС, що становить ризики негативного впливу на міжнародні партнерські взаємовідносини України у сфері захисту інформації, ускладнення північноатлантичних та євроінтеграційних процесів нашої держави.

Одним із напрямів трансформації інституту державної таємниці та службової інформації є його реформування з метою прискорення впровадження інтеграційних вимог та нормативів Альянсу, що, своєю чергою, передбачає імплементацію встановлених стандартів у сфері класифікованої інформації провідних держав-членів НАТО до національної системи охорони державної таємниці.

Для України в умовах правового режиму воєнного стану та анонсованого реформування вітчизняної системи охорони державної таємниці та службової інформації, з урахуванням основних тенденцій розвитку охорони класифікованої інформації в європейських державах, актуальним залишаються:

- об'єднання державної таємниці та службової інформації в єдину категорію інформації, доступ до якої обмежується виключно в інтересах, передбачених статтею 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації», та яка підлягає охороні державою; здійснення заходів щодо впровадження нових комплексних підходів та створення уніфікованої системи безпеки як державної таємниці, так і службової інформації, яка б забезпечувала в усіх сферах надійний та ефективний захист чутливих відомостей, спеціальний режим доступу до яких встановлюється, виходячи із пріоритетних інтересів держави;
- закріплення на законодавчому рівні встановлених політикою безпеки НАТО та ЄС стандартів та процедур щодо застосування системи ступенів та грифів обмеження доступу до інформації;
- визначення у вітчизняному законодавстві у сфері охорони державної таємниці Служби безпеки України як національного органу безпеки класифікованої інформації;
- встановлення диференційованого обсягу (що відповідатиме вимогам стандартів НАТО та ЄС) безпекової перевірки громадян залежно від ступеня секретності класифікованої інформації;
- запровадження нових удосконалених підходів до визначення повноважень державних органів зі здійснення функцій контролю за технічним та фізичним захистом інформації залежно від наданого грифа обмеження доступу до інформації у сфері охорони державної таємниці, що надасть змогу запобігати, своєчасно виявляти, перешкоджати протиправній діяльності іноземних спеціальних служб, спрямованій на здобування секретних відомостей, посяганням на інформацію з боку окремих недружніх країн, організацій, нелояльних співробітників чи їхніх груп;
- підвищення рівня захисту державної таємниці, а також приведення законодавства України у зазначеній сфері діяльності у відповідність до стандартів безпеки НАТО та ЄС;
- перегляд підходів до забезпечення функціонування допускної системи поряд із дозвільним порядком провадження діяльності, пов'язаної з державною таємницею;
- запровадження нової моделі функціонування системи охорони державної таємниці, системного підходу до безпеки секретної інформації, створення державної системи охорони секретної інформації на основі втілення єдиної категорії інформації з обмеженим доступом – класифікованої інформації.

Дієвим інструментом швидкого та ефективного впливу на суб'єктів, які порушують міжнародні норми й національне законодавство, є **механізм обмежувальних заходів (санкцій)**. Досвід запровадження санкцій проти Росії багатьма державами та низкою міжнародних організацій, а також специфіка механізмів їх реалізації підтверджує той факт, що в сучасних умовах Росія шукає все більше можливостей обходу санкцій.

Основним завданням для України та міжнародної спільноти залишається запровадження ефективних механізмів запобігання обходу та уникненню

санкцій, що, своєю чергою, зумовлює необхідність дослідження правового регулювання підстав відповідальності за порушення санкцій в Україні.

Питання законодавчого забезпечення санкційної політики в Україні перебуває на порядку денному діяльності парламенту дев'ятого скликання. Так, на розгляді Верховної Ради України перебуває(-ло) понад 40 проектів нормативно-правових актів, спрямованих на удосконалення законодавства про санкції та/або запровадження санкцій до фізичних / юридичних осіб. Із них: проекти 20 законів і понад 25 постанов. У цілому в цій сфері: ухвалено 3 закони, відкликано 2 законопроекти, знято з розгляду 1, інші перебувають на розгляді; прийнято 14 постанов. Серед проектів законів – чотири є цілісними і стосуються: національних та міжнародних санкцій (реєстр. № 4454); засад санкційної політики України (реєстр. № 5191 і альтернативний – реєстр. № 5191-1); захисту прав клієнтів підсанкційних професійних учасників ринків капіталу (реєстр. № 11263). Три законопроекти покликані врегулювати питання відповідальності за порушення законодавства про санкції (реєстр. № 5193, 7547, 8384). Постанови Верховної Ради України спрямовані в основному на застосування / продовження застосування персональних / секторальних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), у тому числі стосовно іноземних фізичних та юридичних осіб, що становлять загрозу національній безпеці України (наприклад, постанова № 1486-IX). При цьому Український парламент звертається до: парламентів іноземних держав, Європейського Союзу, Ради ЄС, Європарламенту, Європейської Комісії, Світової організації торгівлі (СОТ), Міжнародної групи з протидії відмиванню брудних грошей (FATF) та інших міжнародних інституцій.

Встановлення Директивою ЄС 2024/1226² мінімальних правил щодо визначення кримінальних злочинів та покарань за порушення обмежувальних заходів зумовлює необхідність законодавчого визначення підстав кримінальної відповідальності за порушення обмежувальних заходів та покликано стати дієвою складовою комплексного механізму санкційного тиску в Україні. Гармонізація національного законодавства в частині імплементації положень відповідної Директиви ЄС передбачає криміналізацію таких діянь: пряме порушення або невиконання певних санкційних заборон та обмежень, обхід санкцій ЄС, непряме порушення санкційних заборон та обмежень, співучасть у порушенні санкційних заборон та обмежень. Опис об'єктивних та суб'єктивних ознак суспільно-небезпечних діянь доцільно здійснювати в бланкетний спосіб, зокрема шляхом визначення відповідних заборон та обов'язків у галузевому Законі України «Про санкції» із дотриманням балансу між абстрактністю та казуальністю.

У зв'язку зі збройною агресією Російської Федерації набула особливої актуальності проблема законодавчого забезпечення створення й ефективного функціонування в Україні повноцінної **системи органів військової юстиції**. До складових компонентів такої системи, враховуючи досвід країн НАТО,

---

² Directive (EU) 2024/1226 of the European Parliament and of the Council of 24 April 2024 on the definition of criminal offences and penalties for the violation of Union restrictive measures and amending Directive (EU) 2018/1673. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content>

насамперед, належать: військова поліція, військова прокуратура та військовий суд. Загальними вимогами щодо проведення реформи системи військової юстиції є забезпечення дієвого демократичного цивільного контролю за її функціонуванням, дотримання як пріоритетних принципу верховенства права та положень Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, врахування відповідної практики Європейського суду з прав людини, підвищений захист прав і законних інтересів особи, суспільства та держави.

На виконання положень Комплексного стратегічного плану реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023–2027 роки³ парламентом започатковано реформування органів військової юстиції як важливої складової сектору безпеки і оборони. Так, 19 червня 2024 року Верховна Рада України ухвалила в першому читанні рішення про прийняття за основу двох законопроектів: «Про Військову поліцію» (реєстр. № 6569-д) та пов'язаного з ним «Про внесення змін до Кодексу про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України та Кримінального процесуального кодексу України щодо запровадження діяльності Військової поліції» (реєстр. № 6570-д).

Правове становище військової поліції визначається як військове формування з правоохоронними функціями, що входить до складу сектору безпеки і оборони. Відповідно до законопроекту діяльність військової поліції спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністерство оборони України. Основні завдання включають: попередження, виявлення та припинення кримінальних та адміністративних правопорушень; провадження у справах про адміністративні правопорушення, оперативно-розшукову діяльність у випадках та на підставах, визначених законом; забезпечення правопорядку і військової дисципліни серед військовослужбовців Збройних Сил України у місцях дислокації військових частин; превентивну та профілактичну діяльність, спрямовану на запобігання вчиненню кримінальних та інших правопорушень; захист життя, здоров'я, прав і законних інтересів військовослужбовців; захист державного майна від протиправних посягань; забезпечення виконання адміністративних стягнень та покарань за вчинення кримінального правопорушення; контроль за виконанням законодавства щодо безпеки дорожнього руху водіями військових транспортних засобів; забезпечення виконання інших, визначених законом, завдань з питань національної безпеки у воєнній сфері, у сфері оборони в мирний час та особливий період.

Створення Військової поліції як єдиного незалежного державного правоохоронного органу (органу правопорядку) дасть можливість об'єднати питання правоохоронної діяльності у воєнній сфері, передусім – здійснення оперативно-розшукової діяльності та досудового розслідування щодо військових кримінальних правопорушень і кримінальних правопорушень, вчинених військовослужбовцями, які належать до всіх без винятку передбачених законом військових формувань та установ. Природно, що Військова служба

---

³ Про Комплексний стратегічний план реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023-2027 роки: Указ Президента України від 11 травня 2023 року № 273/2023. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/273/2023#Text>

правопорядку у Збройних Силах України – це наразі єдина державна установа, яка є найбільш релевантною, такою, що відповідає зазначеним вимогам, має необхідну компетенцію та професійний досвід, володіє відповідними інформаційними, матеріальними, кадровими й організаційними ресурсами для належного виконання поставлених перед майбутньою Військовою поліцією завдань.

Захищеність держави від зовнішніх загроз, у тому числі збройної агресії, перебуває в безпосередній залежності від внутрішньої стабільності, дієвості національного державного апарату, ефективності політичної влади на всій її території, що актуалізує роль антикорупційних інструментів **протидії корупційним правопорушенням**. Закордонний досвід протидії корупції (Додаток 2) засвідчує відсутність універсального рішення в боротьбі з цим негативним явищем, проте розробка та ухвалення антикорупційних стратегій дозволила багатьом країнам сформувати комплексні системи протидії корупції, значно посилити ефективність державного управління, оптимізувати контрольні функції суб'єктів протидії корупційним правопорушенням, унормувати правила регулювання конфлікту інтересів і прозорості публічної інформації.

Із метою посилення протидії корупції парламентом України реалізована реформа антикорупційних органів. Зокрема, 8 грудня 2023 року прийнято Закон України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів України щодо посилення самостійності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури» (№ 3509-IX), положення якого спрямовані на створення належної інституційної та процесуальної автономії Спеціалізованої антикорупційної прокуратури (далі – САП), її керівництва і прокурорів; підвищення ефективності здійснення кримінального провадження; удосконалення процедур добору на адміністративні й інші посади у САП; 3) запровадження дієвих механізмів підзвітності САП та підтримки дисципліни прокурорів САП.

Серед сучасних викликів парламенту у сфері протидії корупції – законодавче забезпечення виконання Україною взятих на себе зобов'язань з імплементації Рекомендації Ради Організації економічного співробітництва та розвитку щодо подальшої боротьби з підкупом іноземних посадових осіб у міжнародних ділових операціях та запровадження ефективного механізму притягнення юридичних осіб до відповідальності за корупцію.

На вдосконалення правового регулювання механізмів застосування заходів кримінально-правового характеру до юридичних осіб спрямований проект Закону України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України, Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів України щодо приведення у відповідність з міжнародними стандартами відповідальності юридичних осіб за вчинення корупційних кримінальних правопорушень» (реєстр. № 11443 від 25.07.2024) та альтернативний до нього (реєстр. № 11443-1 від 09.08.2024).

Також 24 квітня 2024 року прийнято за основу проект Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо врахування положень Рекомендацій Ради Організації економічного співробітництва та розвитку стосовно податкових заходів для подальшої боротьби з підкупом іноземних

посадових осіб у міжнародних ділових операціях» (реєстр. № 10319 від 06.12.2023), положення якого спрямовані на встановлення прямої заборони податкового вирахування витрат, пов'язаних із підкупом іноземних посадових осіб.

У цілому, правове забезпечення дієвості антикорупційних інструментів протидії корупційним правопорушенням в Україні передбачає системну реалізацію комплексу заходів у всіх сферах суспільного життя, а саме:

– суспільно-політичній – підвищення рівня інформаційної взаємодії між інститутами громадянського суспільства та суб'єктами протидії корупції під час перевірки декларацій та моніторингу способу життя суб'єкта декларування; розширення практики створення громадських органів, які можуть виявляти інформацію про можливе вчинення пов'язаних із корупцією правопорушень;

– нормативно-правовій – удосконалення положень кримінального законодавства в частині визначення родових ознак корупційних правопорушень та запровадження відповідальності юридичних осіб за підкуп; удосконалення підстав включення до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення; законодавче запровадження етичних норм поведінки суб'єктів лобіювання; удосконалення інституту угод про визнання винуватості в кримінальному провадженні;

– інформаційно-просвітницькій – удосконалення підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації суб'єктів декларування; удосконалення порядку та розширення обсягу консультаційної допомоги уповноважених підрозділів (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції; проведення інформаційно-просвітницької роботи суб'єктом декларування серед членів своєї сім'ї;

– інформаційно-аналітичній – створення реєстру прозорості суб'єктів лобіювання, удосконалення роботи порталу викривачів корупції, реєстру звітності політичних партій; спрощення та автоматизація процесу декларування, моніторингу способу життя публічних службовців, систематичний збір, узагальнення та аналіз інформації про стан і тенденції досліджуваних правопорушень, розроблення кримінологічних прогнозів; стратегічний аналіз ризиків;

– культурно-виховній – формування в суспільстві культури нетерпимості до корупції та культури добросовісного декларування; популяризація використання електронних сервісів як альтернативи корупційним практикам, проведення медіа-заходів з антикорупційної тематики;

– організаційно-управлінській – подальше забезпечення прозорості і відкритої процедури відбору кадрів на конкурсній основі до органів державної влади та органів місцевого самоврядування; підвищення професійного рівня працівників судових і правоохоронних органів; удосконалення методики виявлення й розслідування неподання декларації та декларування недостовірної інформації; вжиття заходів реагування на порушення антикорупційного законодавства.

Висновки. З огляду на пріоритети євроатлантичної інтеграції України, узгоджені в адаптованій Річній національній програмі на 2024 рік, до ключових реформ варто віднести: законодавче унормування спільної зовнішньої безпекової політики (безпекові угоди з Україною); забезпечення дотримання вимог санкційного законодавства (обмежувальних заходів); реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України, зокрема щодо запровадження військової поліції, забезпечення безпеки обміну секретною інформацією та удосконалення інструментів протидії корупційним правопорушенням.

Так, законодавче унормування спільної зовнішньої безпекової політики передбачає ратифікацію безпекових угод парламентами сторін, що зробило б документи частиною внутрішніх зобов'язань країни; дотримання вимог санкційного законодавства вимагає запровадження підстав кримінальної відповідальності за порушення обмежувальних заходів; реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України, насамперед, пов'язано зі становленням Військової поліції як складової системи органів Військової юстиції; забезпечення безпеки обміну секретною інформацією передбачає удосконалення порядку обміну секретною інформацією, засекречування інформації, порядку надання та припинення доступу до державної таємниці; удосконалення антикорупційних інструментів протидії корупційним правопорушенням потребує законодавчого визначення родових ознак корупційних правопорушень, запровадження відповідальності юридичних осіб за підкуп, удосконалення підстав включення до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, законодавчого запровадження етичних норм поведінки суб'єктів лобіювання.

*Дослідницька служба
Верховної Ради України*

*Цей документ підготовлений Дослідницькою службою Верховної Ради України як довідковий інформаційно-аналітичний матеріал. Інформація та позиції, викладені в документі, не є офіційною позицією Верховної Ради України, її органів або посадових осіб. Цей документ може бути цитований, відтворений та перекладений для некомерційних цілей за умови відповідного посилання на джерело.

Порівняльна характеристика «безпекових угод» щодо євроінтеграційного та євроатлантичного курсу України

Угода з Францією	Угода з Німеччиною	Угода з Данією	Угода з Нідерландами	Угода з Італією	Угода з Канадою
... підтверджуючи мету вступу України до Європейського Союзу і той факт, що безпека України є невід'ємною складовою безпеки Європи та євроатлантичного регіону ...	(Шлях реформ) є ключовим у контексті її (України) європейських прагнень та прагнень до НАТО	Країни Північної Європи віддані непохитній підтримці України, яка захищає свій суверенітет і територіальну цілісність, відновлює економіку, захищає своїх громадян та просуває свій порядок денний реформ, продовжуючи інтеграцію в євроатлантичну спільноту. Україна зобов'язується імплементувати реформи, визначені ЄС, МВФ і НАТО, які охоплюють, зокрема, урядування, прозорість, боротьбу з корупцією та демократичний контроль над Силами безпеки та оборони	підтверджуючи, що безпека України є невід'ємною частиною безпеки євроатлантичного регіону, а отже, безпека України та Нідерландів тісно пов'язана ... визнаючи шлях України до майбутньої інтеграції в євроатлантичну спільноту ... визнаючи, що оборона, відновлення, реформи та європейські і євроатлантичні амбіції України є взаємопідсилювальними й повинні розглядатися спільно ...	Італія віддана підтримці реформаторських зусиль України. Це має важливе значення для її європейських прагнень та прагнень до НАТО. Оборона, безпека, відновлення, реформування в контексті європейських та євроатлантичних прагнень України є взаємопідсилювальними.	...визнаючи невід'ємне право України обирати власну зовнішню політику й механізми безпеки, включно з прагненнями України приєднатися до НАТО та Європейського Союзу (ЄС)...

		України. Реалізація Україною цих реформ є ключовою в контексті її прагнень до ЄС та НАТО.			
Франція підтверджує, що майбутній вступ України до НАТО зробив би корисний внесок у мир і стабільність в Європі. Учасники координуватимуть та посилюватимуть спільні зусилля для підтримки вступу України до НАТО.	пункт відсутній	Данія нагадує, що Україна належить до євроатлантичної родини і стане членом НАТО.	Нідерланди продовжуватимуть підтримувати Україну на її шляху від швидкого до довгострокового відновлення, узгоджуючи ці зусилля з перспективою членства України в ЄС та її статусом країни – кандидата на вступ до ЄС.	пункт відсутній	Канада продовжуватиме підтримувати впровадження Україною глибоких та комплексних реформ, необхідних для повної інтеграції в ЄС і НАТО, і високо оцінює значний прогрес у реформах, досягнутий на сьогодні в Україні...
Основною складовою угоди є підтримка інтеграції України до європейських та євроатлантичних інституцій, зокрема шляхом підтримки вступу України до ЄС та оперативної сумісності з НАТО.	пункт відсутній	Україна є частиною європейської родини та має майбутнє в ЄС.	... майбутнє України – в НАТО... ... сприяння Україні в її переході до повної оперативної сумісності з НАТО на шляху до членства в Альянсі... Україна є частиною європейської сім'ї і має майбутнє в ЄС.	Майбутнє України та її народу пов'язане з європейською родиною. Італія рішуче підтримує процес вступу України та її зусилля щодо впровадження відповідних реформ для її майбутнього членства в ЄС.	...майбутнє України в НАТО... Основними компонентами безпекових зобов'язань є: ...підтримка майбутньої інтеграції України до євроатлантичних інституцій, у тому числі шляхом підтримки реформ в Україні та налагодження

					оперативної сумісності з НАТО.
Франція підтримуватиме зусилля України щодо інтеграції її оборонної промисловості в систему безпеки і оборони НАТО та ЄС.	пункт відсутній	Данія, де це можливо, підтримуватиме зусилля України щодо інтеграції її оборонної промисловості до систем оборони й безпеки НАТО та ЄС. Це передбачає підтримку процесу реформ в Україні на шляху до майбутнього членства в ЄС і НАТО.	Нідерланди підтримуватимуть, де це можливо, зусилля України з інтеграції її оборонної промисловості в систему оборони й безпеки НАТО та ЄС.	Італія підтримуватиме Україну у створенні умов для посилення економічних і торговельних відносин, що ведуть до поступового приєднання України до внутрішнього ринку ЄС із загальною метою вступу України до Європейського Союзу. Італія продовжуватиме підтримувати Україну на її шляху до членства в ЄС і надавати практичні вказівки.	КУСБП має на меті підтримувати та готувати Україну на шляху її інтеграції до євроатлантичного співтовариства.
Франція допомагатиме розвитку майбутніх Сил оборони, дедалі більш взаємосумісних із НАТО та які сприятимуть внеску в сили НАТО. Це включає розвиток сучасного оборонного сектору в Україні та шлях до майбутнього в НАТО.	Навчання відбуватиметься у тісній співпраці з партнерами з ЄС і НАТО та відповідно до чинного національного законодавства.	Військова підтримка сприятиме модернізації Сил безпеки та оборони України і більшому ступеню оперативної сумісності Сил безпеки та оборони України зі стандартами НАТО та іншими відповідними міжнародними організаціями. Це включає, зокрема, надання обладнання, навчання (включно з програмами підготовки інструкторів) та	... підвищення оперативної сумісності із силами НАТО ... перехід до концепцій та оперативних процедур НАТО, командно-штабна підготовка, спільні навчання, посилення сумісності та взаємосумісності з країнами – членами НАТО.	Учасники співпрацюватимуть у здійсненні необхідних реформ на шляху України до майбутнього членства в НАТО.	Визнаючи вимоги процесу вступу до ЄС і НАТО... ...покращення оперативної сумісності з НАТО...

		інфраструктуру, необхідну для підвищення оперативної сумісності та сумісності з НАТО.			
Ця Угода не перешкоджає шляху України до майбутнього членства в Євroatлантичному співтоваристві.	Учасники мають намір залишати цю Угоду чинною, доки Україна продовжуватиме свій шлях до майбутнього членства в Євroatлантичній спільноті.	Угода не перешкоджає шляху України до майбутнього членства в євroatлантичному співтоваристві. У випадку, якщо Україна стане членом НАТО до закінчення терміну дії цієї Угоди, Учасники приймуть рішення щодо її майбутнього статусу.	У разі набуття Україною членства в НАТО до закінчення строку дії цієї Угоди Учасники визначать її майбутній статус.	Учасники мають намір, щоб ця Угода залишалася чинною, допоки Україна прямує до її майбутнього членства в євroatлантичному співтоваристві. У випадку, якщо Україна стане членом НАТО до завершення строку дії цієї Угоди, Учасники вирішуватимуть її майбутній статус.	Учасники мають намір, щоб ця Угода залишалася чинною, поки Україна просувається своїм шляхом до майбутнього членства в НАТО. У випадку, якщо Україна стане членом НАТО до закінчення терміну дії цієї Угоди, Учасники ухвалять рішення щодо її майбутнього статусу.

Країна	Напрями моніторингу					
	Антикорупційна стратегія	Лобіювання	Управління та аудит корупційних ризиків	Конфлікт інтересів	Прозорість публічної інформації	Політичне фінансування
Австралія	-	+	-	+	+	-
Австрія	+	+	-	-	-	+
Греція	-	+	+	+	-	-
Данія	-	-	-	+	+	+
Естонія	-	+	-	+	+	-
Ірландія	-	+	+	-	+	-
Ісландія	-	-	+	-	+	+
Іспанія	-	-	+	+	+	-
Канада	-	-	-	+	+	+
Корея	+	-	-	-	+	+
Латвія	+	-	-	+	-	+
Литва	+	-	+	+	-	-
Люксембург	-	-	-	+	+	+
Мексика	+	-	+	-	-	+
Нідерланди	-	-	+	+	+	-
Норвегія	-	-	+	-	+	+
Об'єднане Королівство	+	+	-	-	+	-
Польща	-	-	+	+	-	+
Португалія	-	-	-	+	+	+
Словаччина	+	-	+	-	+	-
Словенія	-	+	+	-	-	+
США	-	+	-	+	-	+
Туреччина	+	-	+	-	+	-
Фінляндія	-	-	-	+	+	+
Франція	-	+	+	+	-	-
Чехія	+	-	-	+	-	+
Чилі	-	+	-	+	-	+
Швейцарія	-	-	-	+	+	+
Швеція	+	-	+	-	+	-
Японія	-	-	-	+	+	+
Усього:	10	10	14	19	19	18
«+»						
«-»	20	20	16	11	11	12